

[Finansministeren.]

lad os se bort fra det, og lad os komme tilbage til den Kendsgerning, at den Forening, som i Øjeblikket er traadt ud af Dansk Postforbund, og som i ganske særlig Grad for Tiden tages under Armene ogsaa af Medlemmer af dette høje Ting, er ganske udelukket fra at kunne faa Forhandlingsret efter de Forslag, der foreligger. Det hænger sammen med den Bestemmelse, der er foreslaaet, nemlig at de ikke maa anvende deres Midler i partipolitisk Øjemed. Men nu er det en kendt Sag, som man kan læse om i mangfoldige konservative Blade og Venstreblade i disse Tider, at denne Forening netop har henvendt sig til den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe her og erklæret, at de som Organisation med alle til Raadighed staaende Midler vil bekæmpe Socialdemokratiet. Og, som sagt, hvis man ikke gør Forskel paa, hvad det er, man bekæmper, naar man driver Politik, vil det betyde, at denne Forening for alle Tider er udelukket fra at kunne anerkendes som forhandlingsberettiget Organisation. Jeg ved ikke, om man har lagt Mærke til Konsekvenserne af det, man har foreslaaet, men jeg er nu ikke sikker paa, at det er dette, der har været tænkt paa, da man fremsatte Forslagene. Hvis det var Mening, at en saadan Forening skulde have Forhandlingsret, naar den vilde bekæmpe Socialdemokratiet, saa maatte der staa i Forslaget: For at faa Forhandlingsret maa Foreningen forpligte sig til ikke at anvende sine Penge i partipolitisk Øjemed til Fordel for Socialdemokratiet. Saa vilde det være rigtigt udtrykt. Det har man ikke skrevet, men det er det, man har tænkt paa, men man maa huske paa, at i det Øjeblik man søger at mobilisere saadanne Foreninger mod Socialdemokratiet, saa mister de derved Muligheden for at faa den Ret, man vil give dem, nemlig Forhandlingsretten. Og den Forening, der vil anvende alle til Raadighed staaende Midler paa at bekæmpe Socialdemokratiet, maa efter min Mening for bestandig være udelukket fra at faa Forhandlingsret.

Jeg har foretaget denne Analyse af de Forslag, der foreligger, for at vise, at der i Virkeligheden ikke er noget reelt Indhold deri. Jeg anser det for at være nogle politiske Postulater, som man fra Venstres og

konservativ Side har stillet op for at faa noget at snakke om ved Siden af de andre Ting vedrørende Tjenestemandsloven. Men jeg tror, at det er i Strid med de almindelige Regler om Tjenestemandsrettigheder, at man vil begrænse deres Frihed paa noget Punkt. Jeg vil altsaa haabe, at man fra konservativ Side og fra Venstres Side ikke vil fortsætte med at gaa imod Forhandlingsretten og mod Voldgiftsretten for Tjenestemænd, idet jeg mener, at Tjenestemændene bør have disse Rettigheder og i Virkeligheden burde have haft dem for længe siden.

Jeg finder ikke Anledning til at komme ind paa flere af de fremsatte Bemærkninger, idet der jo ikke har været ført nogen nærmere Diskussion om Forslagets Enkeltheder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at det konservative Folkeparti har kun een Ordfører, og det er det ærede Medlem Hr. Vesterager.

Maa jeg dernæst oplyse den højtærede Minister om, at jeg har ikke *forlangt* en Ændring, men jeg har *henstillet*, at der paa et bestemt Punkt blev foretaget en Ændring. De af den højtærede Finansminister angaaende dette Punkt fremsatte Bemærkninger beklager jeg. Jeg synes, de bærer Vidne om en meget ringe Evne til at sætte sig ind i den Situation, der nu en Gang foreligger, og jeg synes, det er uheldigt, at den højtærede Minister ved saadanne Udtalelser afskærer sig fra noget, der ret beset dog kun er en anden Form for Regulering.

Om Loven af 1927 siger den højtærede Finansminister, at den er afgaaet ved Døden. Nej, det er den ikke, den findes i Reguleringsperioderne, saaledes som de nu en Gang er indrettet. Hvis Priserne atter gaar op, skal der regnes fra den Pris, vi havde lige før sidste Regulering, og de skal stige meget betydeligt, førend Lønningerne stiger. Nej, Loven af 1927 lever ogsaa i dette Lovforslag.

Maa jeg endelig med Hensyn til Spørgsmaalet om Ansvaret for Lovforslaget sige, at jeg maa meget beklage, at den højtærede Minister som Minister vedblivende vil tale sig fra, at det er Ministeriets Forslag; at tale